

Важни посетители през първото полугодие на 2010 г.

Парламентът привлича много посетители, като някои от тях са по-известни от други. Сред важните особи, които бяха забелязани напоследък из коридорите на ЕП, бяха един астронавт, прокурор от Хага, пратеник на Близкия изток и един от бащите на еврото.

Борецът за правата на човека от „Мемориал“ – Лидия Юсупова ни говор^и за борбата срещу репресивните режими, докато Главният прокурор на Международния наказателен съд за бивша Югославия в Хага, Serge Brammertz, говор^и за това какво трябва да се направи по въпроса за укриващите се от правосъдието. Белгийският астронавт Frank De Winne изясни защо Европа трябва да се ангажира в космически програми, а Tommaso Padoa Schioppa ни представи своите виждания за еврото. За повече информация кликнете по-долу.

Frank De Winne: "Аз вярвам в Европа"

Фламандецът Frank De Winne (Белгия) е първият европейски командир на Международната космическа станция (МКС). Той, Roman Romanenko (Русия) и Robert Thirsk (Канада) призоваха европейските граждани да участват в европейските избори и бяха в ЕП, за да представят Европейското аматьорско радио. Зададохме няколко въпроса на Frank De Winne относно неговия опит в Международната космическа станция и ролята на Европа в тази авантюра.

Вие насърчавахте хората да гласуват на изборите за ЕП. От къде идва мотивацията Ви?

Мотивацията ми е продиктувана от факта, че ние, обществото трябва да подкрепяме демокрацията. Можем да направим това само чрез гласуване за европейските народни представители.

Вярвам, че политиците правят най-доброто за обществото, опитват се да направят живота на европейските граждани по-добър, но и ние можем да участваме в целия този процес, гласувайки. Това е единственият ни шанс да участваме в процеса на взимането на решения.

Кое ви липсва най-много в космоса?

Освен семейството и контактът с приятелите, не ми липсва нищо. С всичко останало лесно се свиква. Разбира се, не можеш да вземеш душ така както ти се иска, храната е винаги една и съща, но това са неща, с които се свиква. Единственото, което ми липсва е моето семейство и близките ми приятели.

Един малко по-личен въпрос: Различни ли са сънищата в космоса?

Аз, самия не помня сънищата си, но както казва Боб, понякога се събуждаш в космоса и правиш нещо, свързано с космическата програма, а всъщност мислиш за нещата, които би вършил на Земята със семейството си. Мисля, че това се случва само, защото семейството ти липсва.

Кои са въпросите, които Ви вълнуват най-много на Земята?

За мен лично това е въпросът "защо Европа трябва да участва в изследването на космоса?"

Трябва да използваме европейските си ценности, за да изследваме космоса. Ако искаме да бъдем сигурни, че те ще бъдат представени в изследването на космоса, трябва да бъдем чути на високо ниво.

Не знам какъв ще е резултатът от отиването на Луната, Марс и т.н., но ние трябва да бъдем сигурни, че ценностите на ЕС ще бъдат използвани.

Бихте ли искали да летите отново в Космоса?

О, да! Ако имах възможността да го направя отново, определено бих искал.

В Международната космическа станция (ISS) трябваше да карате колело, за да бъдете в добра физическа форма. Карате ли все още колело, когато сте във Фландрия?

Абсолютно! (смее се) По скоро се наслаждавам на това да гледам колоезденето, така че проблемът, е че в космическата станция нямам тази възможност. Има само няколко неща, които не искам никога да изпускам: Ronde van Vlaanderen (Обиколката на Фландрия) и Paris-Roubaix (Париж-Рубе). Това просто е част от културата ми. Много е хубаво, когато хората имат корени. Каквото и да правим, където и да отиваме трябва да помним и запазим корените си.

Интервю с носителката на наградата "Сахаров" за 2009 г., Lidia Yusupova

Защитничката на човешки права и носителка на наградата "Сахаров" за 2009 г. от Грозни, Lidia Yusupova е рискувала живота си, за да помогне на безпомощните в Чечня. Смелата кандидатка за Нобелова награда дойде в ЕП тази седмица и каза, че иска светът да спре да чака да бъде сложен край на спонсорираните от държавата мъчения и убийства в Северен Кавказ.

Lidia Yusupova пристигна в ЕП на 14 април, за да представи документалния филм "Анна, седем години на фронтовата линия", посветен на руския журналист Анна Politovskaya, която беше убита през 2006 г. Прожекцията беше организирана от председателя на Комисията по права на човека Heidi Hautala и чешката неправителствена организация "Хора в нужда".

Lidia Yusupova е събирала свидетелски показания от жертви на нарушения на човешките права, убийства и отвлечения и е предоставила правна помощ при искиве срещу руската армия и службите за сигурност. Тя казва, че "все още не е прекалено късно ЕС за помоли руското правителство да разреши проблема"

Симптоми на каква болест са неотдавнашната експлозия в Москва и страхът, създаден от терористите?

Тези взривове са само продължение на експлозиите и драмата със заложниците от преди 5-7 години. Положението е само привидно под контрол. Действията на режима в Кавказ породиха противодействие.

В Русия съществуват много паметници, защото се смята, че за нея е трудно да се примири с миналото си - от репресиите на Сталин до войните в Чечня. Защо?

Има генетична болест, вирус. От времето на Ленин, Сталин и болшевиките, нацията има манталитет стадо - част от масата, без собствено мнение. Изключително малко хора в Русия могат да си позволят да бъдат себе си. Повечето живеят по начин, който е удобен за тях. Ако някой им каже, че черното е бяло, те ще го приемат. Но разбира се, не всеки е такъв.

Хората не се страхуват само от кавказците. Целият руският народ живее в страх и от собствените си политици. Този страх е вирус, изкуствено разпространен от режима. Може да имаш психологически контрол над масата, когато хората ги е страх.

Неотдавнашното бомбардиране в Москва ще промени ли нейното отношение към собствената ѝ история?

Не, не. Знаете ли какво бих направила в деня на терористичната атака ако бях на мястото на руската нация? Бих обявила гражданско неподчинение. Ако казват, че са знаели, че ще бъдат извършени терористични действия, защо не ни защитиха? Ако не са знаели, защо позволяват този прецедент и се стига до огромна експлозия в метрото? Учудих се от интервюто на младо момиче, което каза: "Защо взривявате нас? Не ни убивайте...Ние не сме виновни за това, че вие страдате". Хората мислят по този начин.

Никой не трябва да бъде убит. Исках да кажа на това момиче: "Съжалявам за тези, които загубиха живота си и за техните роднини, но също така съжалявам за тези, които са били отвлечени, убити и т.н. На командирите, които правят това им се плаща с парите на данъкоплатците.

От къде тази непредубеденост: "ние не сме виновни за това, че вие страдате?". Проблемът идва точно от там, че вие не правите нищо. Трябваше да поискате вашето правителство да спре войната, от която никой няма нужда. Хората дори не разбират, че конфликтът в Кавказ провокира контра-реакция и те са жертви на политиката на собствените си управляващи.

Правозащитните организации Ви нарекоха една от най-смелите жени в Европа заради работата ви в Чечня? Кое най-ужасяващото и отчайващо нещо в това, с което се занимавате и кое е това, което дава най-голямата надежда?

Не знам (смее се). Ще започна с най-голямата надежда. Освен вярата в Господ, съдбата и т.н. трябва да вярваме в себе си и в собствените си сили. Аз го правя, защото не искам да се примирявам с това, което виждам около себе си - начина, по който се отнасят с нас. Мисля, че човек трябва да възприема себе си като човешко същество и да направи така, че другите да се отнасят с него като такова.

Няма ужасяващи и отчайващи ситуации. Човек трябва да се бори и да не позволява на страха да се доближи до него. Трябва да вярваме в това, което вършим.

Европейският омбудсман - пазителят на прозрачността в ЕС

Пазителят на прозрачността и отчетността в ЕС, Европейският омбудсман ще представи годишния си доклад за 2009 г. в Комисията по петиции на 4 май. Г-н Nikiforos Diamandouros ни разказа за очакванията си след Договора от Лисабон и начина, по който той ще повлияе на неговата работа.

През 2008 г. 75% от подадените жалби до Вас не бяха приети. Има ли много неяснота относно с какво точно се занимава Европейският омбудсман?

Много е трудно, дори и за образовани хора да разберат, че когато има нарушение на европейското право на държавно ниво, те не трябва да подават жалба до мен, а да отидат при омбудсмана в тяхната държава. Това важи за около 80% от неприетите жалби.

Поради тази причина създадохме Европейската мрежа на омбудсманите, в която трансферираме всички оплаквания, така че гражданите винаги да подават жалбата си там, където трябва.

Промени ли се работата Ви по време на 7-те години служба? Например, как Лисабонският договор засегна това, с което се занимавате?

Институцията еволюира много през тези 7 години. Кабинета вече е по-голям - през 2003 г. беше съставен от 28 души, а сега са цели 65. Хартата на основните права е също толкова правно обвързваща като договорите. Това предполага тенденция на подсилване и растеж и аз вярвам, че Лисабонският договор ще създаде допълнителни възможности. Хартата на основните права е също толкова правно обвързваща колкото договорите. Освен това чл. 41 от Хартата признава правото на добра администрация като основно за всеки един гражданин на Съюза.

Лисабонският договор направи всички институции, офиси, агенции и органи част на моята отговорност, включително и Европейския съвет. Освен това старата система на ЕС с трите стълба изчезва и външната политика и сигурността вече също е и моя отговорност.

Би било логично да очакваме, че всичко това ще доведе до повече жалби и повече възможности за омбудсмана да служи на гражданите по-добре.

Въпреки, че омбудсманът няма правомощия да взема правно обвързващи решения, има голяма степен на съгласие с вашите крайни решения? Защо?

В момента ЕС се опитва да засили демократичния си профил. Това означава, че има голяма доза уважение, разбиране, спазване на правилата и решенията. Не само на съдебните решения, но правилата на играта по принцип.

Въпреки това сте прав, омбудсманът играе извънсъдебна роля. Той е алтернатива на съда и не разполага с правомощията на съда. Аз, обаче, виждам това като предизвикателство, защото трябва да бъда толкова убедителен, че става много трудно за другата страна да не приеме моето решение! Това не значи, че няма моменти на несъгласие, безсилие и неудовлетвореност. Но крайният резултат обикновено е отстъпчивост. Мисля, че това носи висока степен на удовлетвореност за всички нас.

Guterres: Основните проблеми на бежанците идват от околната среда и бедността

- 10 млн. бежански лагери
- Хората са по-ожесточени заради икономическата криза

10 млн. души живеят в бежански лагери - това е повече от населението на няколко малки европейски държави, взети заедно. António Guterres е Върховния комисар на ООН за бежанците и оглавява организация, която се грижи за лицата без гражданство от Афганистан, Пакистан, Палестина, Конго, Ирак и др. Интервюирахме го малко след като се срещна с Комисията на ЕП по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на 28 април.

Освен традиционните заплахи от война и насилие, António Guterres предупреди и за проблемите, свързани с околната среда и бедността.

Първият Ви 5-годишен мандат като Върховен комисар приключва. По какъв начин се развиха тенденциите, свързани с бежанците по време на него?

В началото станахме свидетели на огромно намаляване на броя на бежанците всяка година, но през последните две години, заради несигурността в иначе мирни райони, се наблюдава леко повишаване на броя на бежанците.

За съжаление броя на хората, на които сме помогнали да се върнат у дома доброволно и в безопасност, драстично намаля, особено заради ситуацията в Афганистан, Южен Судан и Демократична Република Конго.

Около 10 млн. души живеят в бежански лагери. Какви са последиците от дългосрочното преместване и има ли "трайно" решение за тежкото положение на бежанците?

Налице е едно значимо увеличение на броя на възможностите за преселване от една държава в друга. Европейска програма за преселване е създадена и ние силно подкрепяме тази инициатива. Има все повече държави, които приемат местната интеграция - Танзания, например, предостави гражданство на още 60 000 души от Бурунди.

За съжаление броят на хората, на които можем да помогнем да се приберат у дома безопасно и по достоен начин е намалял. Това създава проблеми за тези, които обитават бежанските лагери. Трудно е да живееш 10, 20 години с ограничени ресурси, ограничения на движението и без достъп до средно образование. Всичко това генерира едно ниво на страдание, което трябва да постави международната общност под напрежение, за да може да намерим решения на проблемите.

По време на икономически трудности, хората се ожесточават. В същото време конфликтите и промените в климата карат все повече хора да емигрират. Какво мислите за това?

Мисля, че това е тенденция. Нагласата по отношение на емиграцията по принцип става по-негативна по време на период на криза. Обикновено има две изкупителни жертви: правителството и чужденците.

В същото време, ставаме свидетели на нови тенденции на принудителното преместване. Бежанец е лице, което бяга от една държава, защото се страхува от преследване или конфликт. Това, което виждаме все по-често са ситуации, в които хора са принудени да бягат, заради влошаването на околната среда или бедността.

Тези фактори са все по-тясно свързани с международната общност, а тя няма стратегия и набор от инструменти, за да даде адекватен отговор на новите тенденции на принудителното преместване. Надявам се, че през следващата година ще бъдем в състояние да действваме като катализатор за провеждането на един международен дебат относно глобалните предизвикателства.

Споделянето на тежестта и солидарността дават началото и на дебат между държавите членки на ЕС. Прави ли Европа достатъчно усилия, за да закриля чужденците?

Европа има много важен принос в областта на даването на убежища, но за съжаление все още няма Европейска система за убежища. Създаваме я, но много бавно.

Според мен това има негативен ефект относно закрилата на хората, негативен ефект за интересите на ЕС. Надяваме се и силно подкрепяме 5-те предложения на Комисията

3 въпроса към Tony Blair за Близкия изток и фондация "Вяра"

Tony Blair беше в ЕП в понеделник за да се срещне с европейските депутати от Комисиите по развитие и външни работи. На дневен ред беше Палестина и начините, по които да стимулираме икономиката и развитието, за да подобрим тежкото състояние на палестинците. Към Tony Blair се присъединиха и висши служители от ООН и членове на израелско-палестинската общност. На заседанието, европейските депутати бяха скептично настроени по отношение на перспективите за мир в региона.

Навлизаме в нова фаза на блискоизточния мирен процес. Има ли изглед за напредък?

Би било клише да твърдим, че "навлизаме в критична фаза" на мирния процес. Но аз мисля, че е от решаващо значение да бъдем част от един смислен, истински процес, влагайки трайни и енергични усилия, за да помогнем за изграждането на основите на палестинската държава в близкото бъдеще.

Тук съществува реална възможност. Ясно е, че президентът Обама се ангажира да работи с широката международна общност и двете страни, за да се постигне съгласие в рамките на приемлив срок. Президентът Abbas и министър-председателят Fayyad са се отдали на изграждането на функционираща палестинска държава, която да може да живее рамо до рамо с Израел в мир и сигурност. Правителството на Израел признава и се присъединява към принципа "две държави".

Но процесът е деликатен и може лесно да бъде обречен на неуспех. Затова е изключително важно за страните, с подкрепата на международната общност, да преминат от близки разговори към директни преговори и след това към окончателно споразумение. Само преговори между двете страни могат да доведат до траен и справедлив мир.

Що се отнася до икономическата устойчивост на една бъдеща палестинска държава, имате ли някакви надежди за "мирен дивидент", подобен на този, който съживи Северна Ирландия?

Разбира се. Палестинската територия е благословена с природни ресурси и предприемчиви, квалифицирани и решителни хора. Правителството на министър-председателя Fayyad е изложило проект за държавност и вече е пуснат план за действие, за да го превърне в реалност. Тъй като основите на държавата са изградени и тежестта на окупацията е постепенно премахната, изгледите за изпълнена с жизненост палестинска икономика са огромни. Палестинската власт ще бъде домакин на втората Палестинска инвестиционна конференция в началото на юни, която се стреми да набере преки чуждестранни инвестиции и да даде на икономиката по-голям тласък.

Като пример за това, което може се постигне, трябва само да погледнем палестинския хай-тек сектор, който се гордее с работната си сила от 3 600 инженери, комбинирана с броя на предприемачите, ангажирани да работят заедно с израелския хай-тек сектор и за тяхна собствена сметка, за произвеждат висококачествени информационни и комуникационни технологии за световния пазар.

Вашата фондация "Вяра", се бори за мирното сътрудничество и взаимодействието между религиите. Трудно ли е да поддържате този принцип, когато той е изправен срещу голямото религиозно напрежение, съществуващо в Близкия изток?

Целта на фондация "Вяра" е много проста. Тъй като светът става все по глобализиран, религията може да е средство, което да подчертава различията между народите или да им помогне да се обединят, разберат и приемат тяхната

обща духовност. По време на работата ми, свързана с фондация "Вяра" разбрах, че хора с различни вероизповедания са готови и желаят да работят един с друг, за да разрешат своите проблеми. Близкият изток не е изключение. Много е лесно да се подадем на екстремистките дневни редове, които наблягат на различията и омразата между хората. Истинското предизвикателство, което е много по-удовлетворяващо е да търсим и насърчаваме общите ценности.

По време на визитата си в ЕП, г-н Blair говори в качеството си на специален пратеник в Близкия изток на ООН, САЩ, Русия и ЕС.

Председателят на "Наша Европа" Tommaso Padoa-Schioppa за еврото

Един от хората, смятани за създателите на евро валутата срещна евродепутатите от Комисията за външна политика на 16 март, вторник, за да разговорят за трансатлантическите отношения. Tommaso Padoa Schioppa е работил в Европейската централна банка и сега е председател на "Наша Европа". Намерихме го, за да му зададем няколко въпроса относно общата валута.

Често Ви споменават като един от създателите на еврото. Европейската валута оправда ли очакванията, които имахте преди 25 години?

Очакванията ми към еврото са напълно оправдани, то е един голям успех. Еврото осигурява една висока степен на финансова стабилност и Европейската централна банка е в състояние да го управлява по време на криза много ефективно.

Очакванията към други европейски политики не се оправдаха, направеният прогрес не е достатъчен. Така, че ние все още сме в състояние, в което действията на ЕС са недостатъчни. Но това не се отнася за еврото.

Еврото и американският долар се състезават на световните пазари за това кой да бъде водещата валута. Кой ще има надмощие в дългосрочен план?

Ами, перспективите на валутната система в дългосрочен план са много несигурни. Мисля, че след като светът става все по-глобален и има голям брой действащи лица в икономиката, е изключително трудно валутата на една страна или един регион да получи надмощие и да бъде световната валута. Това важи за долара, но още повече и за еврото.

Това, което е необходимо е да се развие нова форма на международно валутно сътрудничество, от която обаче все още сме много далече.

Все още има много скептични гласове, според които еврото ще се провали. Това липса на вяра ли е или има реални рискове, които застрашават общата валута?

Мисля, че никой не смята, че еврото е, в някакъв смисъл, в опасност. В един разговор, разбира се, винаги има различни гласове, но не виждам никой специалист, който да направи такава прогноза и не виждам никакви признаци за това.

Напротив, виждам, че точно в този момент има нарастващо осъзнаване на факта, че еврото е общ елемент на сила, към която всички са ангажирани.

Балканите „все още страдат“ от войните в Югославия, твърди главният прокурор на Хагския трибунал

Веднъж ме пребиха така, че четири дни бях в кома. Изхвърлиха ме върху една купчина тела, където един от другарите ми ме намерил.” Това са показанията на една от жертвите на войните в Югославия пред Международния трибунал за бивша Югославия (МТБЮ) в Хага. Главният прокурор на Трибунала, белгиецът Серж Брамерц, говори пред комисията по външни работи на 26 януари. По-късно той разговаря с нас.

Един от най-важните фактори за стабилизацията на държавите, наследили бивша Югославия, е ефектът на моркова и тоягата на евентуалното бъдещо членство в ЕС. Словения вече се присъедини, а Хърватия, Бивша Югославска Република Македония, Сърбия и Черна гора искат да я последват. Тъй като сътрудничеството с МТБЮ е едно от условията за това, Европейският парламент редовно следи събитията в региона.

Какви са поуките от работата на Трибунала?

Знаете ли, още не сме стигнали края на процеса и е твърде рано за окончателна равностметка. Мисля, че е ясно, че осъждайки 161 души, Трибуналят изигра важна роля за изобличаването на престъпленията, извършени в региона.

В един по-широк контекст, както знаете, Международният наказателен трибунал за Руанда, Специалният съд за Сиера Леоне и Камбоджа бяха последвани от създаването на Международния наказателен съд (МНС). Мисля, че опитът на временните трибунали изигра важна роля за създаването на МНС като постоянен трибунал.

Страданието не може да бъде изразено с цифри, но можете ли да ни дадете някаква представа за мащаба на работата на Трибунала?

Имаме милиони страници документи. През последните 16 години бяха събрани показанията на хиляди жертви. Цифрите са нещо относително и зад тях стоят различни жертви. Има жертви, изгубили живота си, жертви на изнасилвания, жертви, изгубили семействата си.

Целият регион е жертва на престъпления, извършени от шепа индивиди, и целият регион все още страда от това в политическо отношение.

Като се има предвид, че Ратко Младич и Горан Хаджич са все още на свобода, кога смятате, че МТБЮ ще приключи работата си?

Единственият добър сценарий е укриващите се да бъдат арестувани, докато Трибуналят все още съществува, т.е. през следващите две или три години.

За най-лошия сценарий Съветът за сигурност на ООН предвижда т. нар. остатъчен механизъм – институция, която ще бъде създадена след закриването на Трибунала, която ще се занимава с останалите искания за помощ за защита на свидетелите. В този механизъм ще има и структура с функциите на трибунал, нещо като „спящ трибунал”, който ще се задейства, ако някой от укриващите се бъде арестуван на по-късен етап.

Мисля, че посланието, което Съветът за сигурност и международната общност искат да изпратят в действителност, е че независимо от това къде и кога бъдат арестувани укриващите се, ще има съдебен механизъм, пред който те ще бъдат изправени.